

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/26/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010076
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5822010076.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovvej prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2024 odvolania obžalovanej A. B. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/27/2022 zo dňa 30. novembra 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovanej A. B. zamietá, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná A. B. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Za tento prečin jej bol podľa § 158 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú C. D. D. a poškodeného E. F. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste zákazu činnosti vodiča podal odvolanie prokurátor, a to v neprospech obžalovanej. Podané odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 18.01.2024, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 19.01.2024, a to nasledovne:

Odvolanie podal z dôvodu, že trest zákazu činnosti vodiča uložený obžalovanej A. B. považuje za neprimerane mierny s poukazom na rozsah zranení, ktoré utrpela poškodená a zároveň s poukazom na povahu porušenej povinnosti. Poškodená C. D. D. utrpela veľkú tržne zmliaždenú ranu temenej oblasti hlavy vpredu dĺžky cca 15 cm, odreninu kože brady tváre, ľahší stupeň stredne ťažkej poruchy sluchu – celková strata sluchu 28,6%, eventuálne 31,9%, pomliaždenie a krvný výron ľavej ruky s obvyklou dĺžkou liečby zranení maximálne 10 až 14 dní. Hoci MUDr. Norbert Lukán, PhD., znalec z odvetvia otolaringológia, v záveroch Znaleckého posudku č. 3/2023 skonštatoval rozsah zranení poškodenej, ktoré nezodpovedajú ťažkej ujme na zdraví podľa § 123 ods. 3 Tr. zák., avšak aj z tohto znaleckého posudku vyplynulo, že u poškodenej skutočne došlo k poškodeniu sluchu, v ktorého prípade už nie je nádej na jeho nápravu a jedinou pomôckou je načúvací prístroj. Poškodená teda utrpela skutkom zranenia trvalého charakteru. Obžalovaná A. B. zavinila dopravnú nehodu tak, že nedala prednosť v jazde vozidlu idúcemu po hlavnej ceste. Podľa § 137 ods. 2 písm. j) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke sa nedanie prednosti v jazde považuje za závažný spôsob porušenia pravidiel cestnej premávky. Z uvedených dôvodov potom, podľa názoru prokurátora, nebolo na mieste uloženie trestu zákazu činnosti na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Preto navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol tak, že obžalovanej uloží prísnejší trest zákazu činnosti za súčasného uloženia rovnakého alebo prísnejšieho trestu odňatia slobody s jeho podmienenečným odkladom.

Proti výroku o treste zákazu činnosti vyššie špecifikovaného rozsudku podala odvolanie aj obžalovaná A. B., ktorá odvolanie zdôvodnila prostredníctvom zvoleného obhajcu písomným podaním zo dňa 02.02.2024, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 05.02.2024, a to nasledovne:

Odvolanie odôvodňuje s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d) a e) Tr. por., t.j. ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona, ak je uložený trest neprimeraný. Obžalovaná v odôvodnení odvolania poukazuje na to, že od prvého úkonu spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní, nevyhýbala sa úkonom a v rámci možností sa na úkonoch aj zúčastňovala. Od vzniku nehody nepopierala jej spôsobenie, nerobila obštrukcie, nespôsobovala prieťahy v trestnom konaní, preto si myslí, že by jej mal byť uložený iný alternatívny trest. Poukazuje na to, že uloženie trestu zákazu činnosti je dávané automaticky, ako keby každý vodič, ktorý spôsobí dopravnú nehodu sa musí podrobiť tomuto trestu. Počas celého trestného konania obžalovaná poukazovala na to, že vodičské oprávnenie je pre ňu potrebné, pretože vykonáva veľmi žiadanú a ťažkú sociálnu činnosť, o čom svedčia aj výpovede či už ošetrovaných osôb alebo vyjadrenia z radov zamestnancov. Má teda za to, že súd jej mohol uložiť aj iný alternatívny trest, napr. trest povinnej práce alebo peňažný trest, pretože sú na to splnené podmienky. Jednou zo základných zásad je aj výchovná funkcia ukladania trestu. V jej prípade jej dostatočne stačilo prejsť ako osobe celým trestným konaním. Od vzniku nehody 31.8.2021, doposiaľ nebola za dopravný delikt nijako sankcionovaná. To svedčí aj o tom, že jej vodičské schopnosti sú na takej úrovni, že nebude ďalej páchať trestnú činnosť, pričom stále aktívne jazdí. Trestný zákon v žiadnom ustanovení nehovorí o tom, že pri spáchaní trestného činu podľa § 158 Tr. zák. sa musí uložiť trest zákazu činnosti. Súd mal zvážiť aj jej život ako vodiča do spôsobenia dopravnej nehody, nikdy nebola trestne, ani priestupkovo sankcionovaná. Uloženie trestu a trest samotný má mať vplyv len na páchatel'a trestného činu, takýto zákaz činnosti bude mať vplyv aj na osoby, ktoré sú na ňu odkázané. Pri treste zákazu činnosti by sa o zverené osoby vyššieho veku nemohla starať, keďže automobilom s nimi chodí na rôzne úkony a vyšetrenia. Mala za to, že represívna funkcia ukladania trestu by bola naplnená pri uložení peňažného trestu alebo trestu povinnej práce. Uloženie skúšobnej doby vo výške 18 mesiacov považuje za prísne. V trestnom rozkaze jej bol uložený odklad na dobu 24 mesiacov. Pri zmene právnej kvalifikácie sa jej zdá doba 18 mesiacov neprimerane prísna. Na základe uvedeného je toho názoru, že súd mohol v jej prípade uložiť popri treste odňatia slobody vo výmere dva mesiace s odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov trest povinnej práce alebo peňažný trest vo výške 500 Eur. Preto navrhuje, aby Krajský súd v Žiline takýmto spôsobom rozhodol.

Obžalovaná A. B. sa na verejné zasadnutie konané pred odvolacím Krajským súdom v Žiline nedostavila, o termíne verejného zasadnutia bola upovedomená riadne a včas a svoju neúčast' ospravedlnila prostredníctvom obhajcu, ktorý bol prítomný na verejnom zasadnutí a zároveň požiadala o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti. V rámci konečných návrhov prokurátorka aj prítomný obhajca zotrvali na podaných odvolaniach a dôvodoch v nich uvedených. Prokurátorka navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste zákazu činnosti vodiča a obžalovanej uložiť prísnejší trest zákazu činnosti, nie na dolnej hranici trestnej sadzby. Odvolanie obžalovanej navrhla zamietnuť ako nedôvodné s tým, že poukázala na skutočnosť, že uloženie trestu zákazu činnosti vodiča si vyžaduje práve charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaná stíhaná. Uloženie alternatívnych trestov namiesto zákazu činnosti nepovažuje za adekvátne spáchanej trestnej činnosti. Obhajca obžalovanej odkázal na dôvody uvedené v odvolaní, pričom má za to, že s prihliadnutím na osobu obžalovanej a trestný čin kladený jej za vinu, ako aj jej doterajšiu bezúhonnosť a potrebu vodičského preukazu, postačujúcim bude uloženie alternatívneho trestu povinnej práce alebo peňažný trest. Trest zákazu činnosti podľa jeho názoru nemá preventívne účinky. Odvolanie prokurátora navrhuje zamietnuť ako nedôvodné. V závere poukazuje na možnosť použitia ustanovenia § 39 ods. 3 písm. f) Tr. zák., ktorý umožňuje uložiť trest zákazu činnosti vo výmere 6 mesiacov.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na podklade prokurátorom a obžalovanou podaných odvolaní čo do výroku o treste zákazu činnosti vodiča, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolania prokurátora a obžalovanej boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektmi, avšak nie sú dôvodné.

Primárne sa krajský súd zaoberal skúmaním konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku, pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu. Konanie okresného súdu, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, bolo okresným súdom vykonané v súlade s príslušným procesným predpisom a osobitne neporušil právo obžalovanej na obhajobu. V tomto smere, teda pokiaľ ide o konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého výroku rozsudku, ani odvolateľka (obžalovaná) nemala žiadne odvolacie námietky. Vo vzťahu k napadnutému výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu (strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania).

Obžalovaná A. B. bola zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. uznaná vinnou v podstate na tom skutkovom základe, že:

„dňa 31.08.2021 v čase okolo 13:45 hod. viedla osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia, EČ: G. v meste Tvrdošín, pri vychádzaní z parkoviska pri obchodnom dome ABBA prechádzala cez cestu I/59 smerom na ulicu SNP, pričom nedala z ľavej strany prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu Škoda Octavia EČ: G., ktoré po ceste I/59 v smere od kostola do Trstenej viedol vodič E. F., nar. XX.XX.XXXX, pričom došlo k zrážke vozidiel, kde pri dopravnej nehode vo vozidle Škoda Octavia EČ: G. spolujazdkyňa C. D. D., nar. XX.XX.XXXX, utrpela veľkú tržne zmliaždenú ranu temenej oblasti hlavy vpredu dĺžky cca 15 cm, odreninu kože brady tváre, ľahší stupeň stredne ťažkej poruchy sluchu – celková strata sluchu 28, 6% eventuálne 31,9 %, pomliaždenie a krvný výron ľavej ruky s obvyklou dĺžkou liečby zranení maximálne 10 až 14 dní, pričom takto svojím konaním porušila dôležitú povinnosť podľa ustanovení § 3 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b); § 4 ods. 1 písm. c); § 21 ods. 1) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase“.

Obžalovaná teda inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona, konkrétne podľa Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase. Podstatným porušením dôležitej povinnosti obžalovanou bolo nedanie prednosti v jazde inému osobnému motorovému vozidlu, ktoré viedol poškodený E. F. a spolujazdkyňou bola C. D. D., ktorá v dôsledku tohto zavineného nedbanlivostného konania utrpela poranenia, ktoré na rozdiel od obžaloby po vykonanom znaleckom dokazovaní nemali povahu ťažkej ujmy na zdraví, ale súd prvého stupňa kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolaní napadnutý výrok rozsudku o treste zákazu činnosti vodiča, ktorý bol obžalovanej uložený na dobu 12 mesiacov, prokurátor odvolanie podal v neprospech obžalovanej a požadoval obžalovanej uložiť prísnejší trest zákazu činnosti vodiča, nie na dolnej hranici sadzby. Obžalovaná uložený trest zákazu činnosti vodiča považovala za neprimerane prísny a žiadala, aby jej bol uložený miernejší trest zákazu činnosti vodiča, aj s využitím ust. § 39 ods. 1 písm. f) Tr. zák., resp. iný alternatívny druh trestu. Reagujúc na odvolacie námietky prokurátora a obžalovanej vo vzťahu k výroku o treste zákazu činnosti vodiča, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku postupujúc podľa § 168 Tr. por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval pri ukladaní tohto druhu trestu obžalovanej, pričom krajský súd sa v tomto smere v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a na túto v podrobnostiach odkazuje. Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste zákazu činnosti dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní tohto trestu obžalovanej postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku cituje. Trest zákazu činnosti vodiča vo výmere 12 mesiacov (a to aj v kombinácii s uloženým podmienčným trestom odňatia slobody) považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu. Uložené tresty v ich vzájomnej kombinácii podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľujú závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovanej. Súčasne dostatočne vyjadrujú morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

V súvislosti s rozhodovaním o uložení trestu obžalovanej, súd prvého stupňa správne u obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (pred spáchaním trestného činu viedla riadny život) a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaná sa priznala k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutovala). U obžalovanej pritažujúca okolnosť zistená nebola. Pri

prevažne poľahčujúcich okolností u obžalovanej, bolo preto aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti vodiča namieste postupovať podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Aplikujúc ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. (horná hranica trestnej sadzby sa znižuje o jednu tretinu) bolo obžalovanej možné trest zákazu činnosti vodiča ukladať v rozmedzí jeden až sedem rokov.

Krajský súd sa vzhľadom na vyššie uvedené nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovanej o neprimerane prísnom treste zákazu činnosti vodiča. V tejto súvislosti krajský súd dáva obžalovanej do pozornosti, že v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. je súd povinný pri ukladaní trestu obžalovanému okrem iného prihliadnuť na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ale i následok, ktorý bol spôsobený trestným činom.

V danom prípade bolo s prihliadnutím na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy, plne na mieste ukladať trest zákazu činnosti vodiča na úplne dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, avšak nie pod dolnú hranicu ako to v rámci odvolania žiadala obžalovaná s odkazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. f) Tr. por. a súd prvého stupňa postupoval správne a plne v súlade so zásadami ukladania trestov, keď obžalovanej uložil trest zákazu činnosti vodiča vo výmere 12 mesiacov, práve s prihliadnutím na okolnosti prípadu a následok, ktorý bol spôsobený trestným činom t.j. ujma na zdraví poškodenej C. D., ale i škoda na vozidle poškodeného E. F., ako na to správne v podrobnostiach poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku na strane 9 a 10.

Aj podľa názoru krajského súdu ukládanie trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanej nie na dolnej hranici trestnej sadzby, ako to žiadal prokurátor v podanom odvolaní, by bolo neprimerane prísny a nezodpovedalo by zásadám ukladania trestov. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že sa jedná o uloženie prvého trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanej, súčasne o prvý postih obžalovanej v súvislosti s vedením motorového vozidla v trestnom konaní. Aj keď krajský súd prihliada na osobu obžalovanej a jej pomery, dáva do osobitnej pozornosti, že trest zákazu činnosti je obžalovanej ukladaný za nedbanlivostný trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, pričom obžalovaná svojím protiprávnym konaním spôsobila následok na zdraví a majetku iných osôb. V zmysle už vyššie uvádzaného ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. je súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery povinný okrem iného prihliadnuť aj na následok trestného činu.

Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolania obžalovanej a prokurátora proti výroku o treste zákazu činnosti vodiča napadnutého rozsudku vyhodnotil ako nedôvodné a tieto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.